

Ach Vaderlief

Een moeder zit stil bij 't fornuis,
Aan 't raam staat verdrietig haar kind,
Want nog steeds is vader niet thuis,
Omdat hij het weekloon verdrinkt.
Dan rent plots 't kind door de kou
En hoort in 'n kroeg vaders stem,
Ze pakt hem bedeesd bij z'n mouw
En vraagt dan met bevende stem:

Refrein: Ach vaderlief, toe drink niet meer.
Ik vroeg 't al zo menige keer.
Want moesjelief huilt telkens weer,
Ach vaderlief, toe drink niet meer.

De man stoot 't kind van zich af,
Dat valt met 'n smak op de grond.
Dan ziet hij vol schrik, tot z'n straf,
't Hoofdje is bloedend verwond.
Vol schaamte brengt hij dan z'n kind
Terug naar z'n huis en z'n vrouw,
Terwijl ze 't hoofdje verbindt,
Zegt vader vol innig berouw:

Refrein: Je vaderlief, die drinkt niet meer,
Je vroeg 't al zo menige keer.
Dus moederlief, kom huil niet meer,
Want vaderlief, die drinkt niet meer!